

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פּלג המנחה עש"ק - 6:18 *

הדלקת נרות לשבת - 7:24

זמן קריאת שמע/המ"א - 9:00

זמן קריאת שמע/הגד"א - 9:36

סוף זמן תפילה/הגד"א - 10:43

שקיעת החמה ליום השבת - 7:41

מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:24

צאת"כ / לריב"ז זמ - 8:53

* מי שמדליק מוקדם אין לאור מומן עצם קבלת השבת [משיאמר "בואי כלה"]

Courtesy of MyZmanim.com

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

בראתי יצר הדע ובראתי לו תתבלין

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

פסק ג' דאבות

שבת קודש פרשת כי תבא - י"ח אלול תשע"ג Shabbos Parshas Ki Savo - August 24, 2013

לקחי חיים ודברי התעוררות צסדרו עפ"י פרישיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

והיה אם לא תשמע בקול ה' אלקיך ... ובאו עליך כל הקלות האלה והשייך (כח-טו) - בעניין 'תכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה' (רובא בגמרא (מגילה ל"א). 'תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר, עורא תיקן להן לישראל שיהו קורין קללות שבמשנה תורה - 'בפרשת כי תבוא' קודם ראש השנה, מאי טעמא, אמר אביי ואיתימא ריש לקיש, כדי שתכלה השנה וקללותיה, וגם מתפללים על כך, וכמו שכתב ב'סדר היום' (ריש 'סדר ראש השנה'), "וילך לבית הכנסת מבעוד יום, מכוסה לבנים ומעטוף לבנים, מתמין ועומד לקדושת היום, ומתפלל ומתחנן לפני אלקויו, שתכלה השנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה" ומוסיף **המשה אפרים** (סי' תקפ"א סוף ס"ק נ"ו), "ולעת ערב, קודם תפילת מעריב, מתחנן לפני ה', שתכלה השנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה, ונוהגים לומר פיוט אחות קטנה וכו'", שעניינו כך, וכלשונו, "אחות קטנה תפילותיה, עורכה ועונה, תחילותיה, א-ל נא רפא נא, למחלותיה. תכלה שנה וקללותיה וכו', חיוקו וגילו, כי שוד גמר, לצור הוחילו, ברייתו שמר, לכם ותעלו לציון ואמר, סולו סולו מסילותיה, תחל שנה וברכותיה".

וכתב **המאור ושמש** (פרשת בחוקות; ד"ה או אכנע וגו'), "והנה, קודם ראש השנה, אז היא תעת שיתעורר כל אדם בתשובה, וימנע מעשייו ובאין ימי הדין, אשר ידעו ויפחדו אז מאימת הדין (וה'תוכחה' הנקראת אז), והקב"ה מוחל עוונותיהן, ומהפך להם מידת הדין למידת הרחמים, ועל ידי תשובה הם ממתיקין הגבורות לכל יחולו עליהם עוד, וממשיכין השפעות טובות ורחמים גדולים על כנסת ישראל", ותכלה השנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה; וכן ביאר **בפרי צדיק** (פרשת בחוקות, אות י', ד"ה והנה פרשת וכו'), "ומשום הכי, עורא תיקן שיהיו קורין תוכחות שבמשנה תורה קודם ראש השנה, שאז זמן התשובה, כדי שתכלה שנה וקללותיה, ויתוקן על ידי התשובה, שיהיו גנאלין בתשרי על ידי התשובה".

ויש להוסיף, שכן מבואר בפיוט הגיל, שעי' שמפחדים מאימת הדין והקללות והחרים בתשובה, ויצור הוחילו, ברייתו שמר, תכלה השנה וקללותיה - 'חיוקו וגילו כי שוד גמר, ותחל שנה וברכותיה - 'לכם ותעלו לציון ואמר, סולו סולו מסילותיה; ועוד יש להוסיף, שכן מבואר בדברי המדרש (ויקרא רבה ל"ה א), "אם בחוקתי תלכו וגו', הדי' 'חשבתי דרכי, ואשיבה רגלי אל עדותיך' וכו', ר' הונא בשם ר' אחא אמר, חשבתי מתן שכרן של מצוות והפסדן של עבירות, ואשיבה רגלי אל עדותיך, ר' מנחם חתנא דר' אלעזר בר' אבינא אמר, חשבתי מה שכתבת לנו בתורה 'אם בחוקתי תלכו' ומה כתיב תמן 'ונתתי שלום בארץ', 'זאם לא תשמעו לי' מה כתיב תמן 'ויספתי ליסרה אתכם' וכו', והיינו, שהתבוננות בפרשת ברכות והקללות - 'חשבתי דרכי', תביא ליד תשובה - 'ואשיבה רגלי אל עדותיך', ובכך 'הקב"ה מוחל עוונותיהן, ומהפך להם מידת הדין למידת הרחמים, ועל ידי תשובה הם ממתיקין הגבורות לכל יחולו עליהם עוד, וממשיכין השפעות טובות ורחמים גדולים על כנסת ישראל" (לשון **המאור ושמש** הנ"ל).

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין

ולקחת מראשית כל פרי האדמה ... ושמת כמנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך (כו-ב) - הלימוד לדורות במצות ביכורים ונה ידוע הוא שכל פרטי התורה הם הוראות לאדם בכל הומנים, וגם המצוות שאינם נוהגים בזמן הזה, באים לעורר את האדם בדברים השייכים בזה הזמן. והנה במצוה זו של ביכורים, יש לומר שבאה התורה להורות לאדם, שיחשיב כל דבר קטן וכל פעולה קטנה שהוא עושה לעבודת בראו, ולכן נצטוונו שמיד כשנצטח מראשית כל פרי האדמה, אף שהוא זה הוא אות מיני אלה, עלינו להחשיבה ולהשימה בטא ולקשטה, ולהביאו לבית המקדש, כדי להראות איך שיש לייקר כל פעולה קטנה הנעשית לשם שמים, כי ההפסד מחמת אי חשיבות כל דבר קטן גורם להפסדים עצומים בעניני העבודה, כי אף שלפנים נראה הדבר פטוט ופחות ביותר, מכל מקום אין זה נכון כלל ועיקר, וכידוע, מה שאמר מרן החפץ חיים זצ"ל, שחשב ומצא שבכל דקה אפשר להוציא כפה מאתיים תיבות נמצא אם כן, שברקה אחת של לימוד התורה, אוי הלומד מוסיף לזכויותיו עוד מאתים מצוות! וכי מילתא זוטרתא היא? הרי לא שייך לשער מעלת מצוה אחת, וכאן תוך דקה אחת זוכה האדם למאתים מצוות. ועל דרך הסיפור מא' שבא לשאלו בצעת רבו **רבי ישראל סלנטר זצ"ל**, כיצד יעשה כאשר מתקין עיסוקיו הרבים לא נותר לו משעות היום זמן פנוי ללימוד כי אם מחצית השעה בלבד, וכיון שכך מה עליו להעדיף ולבכר: האם חצי שעה של מוסר, או לימוד גמרא? והשיב לו רבו: כאשר תלמוד חצי שעה מוסר, תתוודע לחשיבות הענין, ואז ממילא תמצא זמן פנוי להוסיף עוד ועוד בלימוד התורה, הרבה מעבר למחצית שעה! גם עצם הדבר שמחשיב כל דבר קטן יכול לגרום באדם עליה עצומה, וכפי שנוכל לראות מן הסיפור הנפלא, שסיפר **הגדו"ח רבי יוסף דוב קסטל זצ"ל** שהיה נמנה עם תלמידי מרן **החפץ חיים זצ"ל** בשיבה ב'דאדק', מעשה בבחור שלא הבין דבר ממשנת לימודו, אך למרות כן הגיע מדי יום ביומו להיכל השיבה, והיה נוטל את הגמרא בשמחה עצומה, ומיד היה יושב ומשכן בקול רם את שמות התנאים והאמוראים המוזכרים שם ויהי היום, גיגשו אליו קבוצת בחורים וביקשוהו לעזוב את בית המדרש, היות והמקום צר מהכיל את כולם, ובין כה איך לך שום תועלת מלימודך שהרי אינך מבין את אשר אתה לומד, ואילו לעומת זאת הנך מפריע בקולך, ללימוד שלנו.

חשיב להם אותו בחור: דעו לכם כי הסיבה לכך שאני קורא השמות בקול רם, הוא כתוצאה מן ההתפעלות הגדולה בה אני שרוי, מהעובדה הזאת שאדם שהוא שק מלא עצמות כמוני, מסוגל להוציא מפיו את שמותיהם הק' של התנאים והאמוראים, ומכאן מקור להתרגשותי העצומה, הבחורים שראו את רצינותו, הניחורו לנפשו, ולאט לאט התקדם הבחור, עד שצמח לתלמיד חכם מופלג ואין ספק, כי שמחתו האמתית בזה היא זו שהשרישה בו את היכולת לעלות בתורה בהצלחה רבה בניגוד להיזון והנציאות, ואם נשכיל גם אנן להחשיבכל דבר, ולהעריך את יקרת זכותנו, אשר לא אנן זוכים להיות מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות, הרי זה ניסוך גם בנו כח להתמיד עוד ועוד בתורה הק', ובזכות כל זאת נזכה להתעלות במעלות רמות בתורה ובעבודת.

צמשל: The Ariza'l (Shaar HaGilgulim) discusses the great importance of expressing joy in the service of *Hashem*. He writes that every *mitzvah* has five components which together, comprise its perfect fulfillment, and correspond to the five levels of man's soul. In ascending order, they are *nefesh* (soul);

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY
Forgotten and Little Known Halachos and Customs (46)
Using Another's Mitzvah Item. Halachically, we always assume that a person will want other people to use his personal items for a *mitzvah*. Therefore, if one comes to *shul* and needs to borrow a *Talis* to daven, he can use another person's *Talis* that is not being used ⁽¹⁾. He can make a *beracha*. Even though to make a *beracha* on *Tzitzis* requires ownership, we assume that the owner gives him ownership as a present for a *mitzvah* - a present given on the condition it is later returned.

Conditions. The earlier *Poskim* ⁽²⁾ give a number of conditions to be met before a borrower can take advantage of this *halacha*.

- 1) The owner does not need it at that time and it will be returned before the owner will need it the next time.
- 2) It will be returned as it was found. If it was folded neatly in a *Talis* bag, it should be returned the same way.
- 3) It is not taken out of the building.
- 4) It is only done occasionally and not on a steady basis. There is no exact definition given for "occasional." The **Chavas Yair** ⁽³⁾ estimates that it should not be more than once a month. The **Eishal Avrohom** ⁽⁴⁾ writes that it has to be estimated according to the circumstances, such as the need and personalities of the parties.

הוא היה צמר ...

The Netziv, R' Naftali Tzvi Berlin ZT"L (Ha'amek Davar) would say:

“*And He brought us to this place, and He gave us this land, a land flowing with milk and honey.*” Rashi explains that *‘this place’* refers to the *Bais HaMikdash*, and yet, since *Bnei Yisroel* entered the land before they built the Temple, shouldn't the land be mentioned first? The *Bais Hamikdash* was a spiritual benefit and the Land of Israel is a physical benefit. When we express our gratitude to *Hashem* we must do so in the order of importance of the things for which we are grateful. Thus, we thank *Hashem* for our spiritual blessings before our material ones. Likewise, our spiritual needs should be uppermost in our minds and should never come into conflict between our spiritual and material well-being.”

R' Moshe Sternbuch Shlit'a (Taam V'Daas) would say:

“*And you shall rejoice in all the good which Hashem your G-d has given you.*” The good which one possesses is of no value if he takes it only for himself and does not share it equally with those less fortunate. When one is ready to share in the bounty which *Hashem* has given him, then he is truly in possession of *‘all the good.’* One must implant in his mind that whatever he possesses is a gift from *Hashem*. This gift is given to him on the condition that he exercise his ownership over it properly, by sharing it with those who are less fortunate, thereby bringing joy into their lives.”

A Wise Man would say:

“Drive carefully. It's not only cars that can be 'Recalled' by their maker.”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

SPONSOR

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
Camp
26 Parker Blvd.
845.362.0287

Special Mazel Tov to the Gottlieb family upon the engagement of Ahuva to Efraim Brownstein and to the Isaacson family upon the engagement of Esther Chana to Nachy Shechter

(1) או"ח ייד: (2) משנה בורה ידיב: (3) מקור חיים פרק יד (4) בוטשאטש (5) ידיא (6) לך לך ו' ידיב

מעשה אבות... סימן לבנים

וענו כל העם ואמרו אמן וגו' (כו-טו)

A family living in Ashdod underwent the torment and trauma associated with the terminal illness of their wife/mother. She had lived her life as a righteous woman who raised a beautiful family, and upon her passing, her children felt the need to take upon themselves a specific good deed, as an *aliya* (elevation) for her soul. After considerable thought and deliberation, they decided that each family member would recite blessings of food out loud, for others to hear in order to say *Amen*. A powerful and wonderful idea - and not as easy as it sounds - as we shall soon find out.

It was a hot summer's day when one of the young daughters came home from school and felt terribly thirsty. Without giving it much thought, she opened the refrigerator and poured herself a glass of water. It was precisely at that moment that she realized that no one was home to answer *Amen* to her blessing. Obediently, she decided to wait, but of course, as anyone who ever wanted something so badly and could not have it knows, if you tell yourself you cannot have it, you want it all the more! Her mouth quickly went dry. She began to feel weak and needed to sit down. She rationalized that all she needed was a small sip and she'd be fine. But her inner nobility shone forth and she would not - dare not - make the simple *beracha* without anyone there to answer *Amen*. She vacillated in this state for what seemed like an eternity, battling her desires and inclinations like a valiant lioness. It took close to two-and-a-half hours before anyone came home, but in the end, her monumental effort paid off - and she won the battle!

That very same night, the little girl had a dream and her deceased mother came to her with a shining countenance. Beaming with angelic radiance, she told her, “Know my daughter, the fact that you overcame your thirst and waited two-and-a-half hours for someone to answer *Amen* made a tremendous impression in the Heavenly spheres. Because of your deed, it was ruled that a good decree will be bestowed in place of a negative one. That decree is this: one of your classmates whom you know well, is very ill with a terrible sickness. In the merit of the good deed you performed it was decreed in Heaven that your classmate would merit a complete recovery.....”

Early the next morning, the girl awoke in a frenzy, the image of her mother fresh in her mind. She rushed to tell her father about her dream. Her father, who had not known about his daughter's noble deed of the previous day, was impressed with her restraint, as well as her precise recall of the dream's details. However, as no one had any inkling that this particular classmate was ill, he told her that he would need to look into the matter in greater depth.

In the late morning hours, the father picked up the phone and called the classmate's father, casually asking him about the wellbeing of his family and especially his daughter. After a brief pause, the man answered that everything is fine but wanted to know why he is asking. The widowed father revealed to him what he had heard; that his daughter is ill, כ"ו, ר"ג.

The classmate's father was in shock! How could he have known this information? The whole matter was kept top secret! The man told him the development of how this knowledge came about and the vivid, life-like dream that his daughter had seen the night before. Then, he revealed the second half of the message: In the merit of her good deed, the sick little girl would merit a full and complete recovery!

Well, it was mutually agreed that this matter was beyond their scope and the two fathers wasted no time in traveling to Jerusalem, to discuss the matter with their *Rebbe* and spiritual leader (according to one version of this story, it was **R' Yaakov Meir Shechter Shlit'a**, leader of the *Breslover Chassidim* in Jerusalem). The *Rebbe* listened to the entire story and instructed that the sick child be taken for re-evaluation. On the same day the girl was scheduled for her first chemotherapy treatment, new scans showed miraculous results: the little girl was totally clean, without the slightest trace of any illness! Doctors and parents alike were stunned into awed submission. They all agreed that the ways of Heaven are truly unfathomable. And the power of obstinately observing a *mitzvah* can miraculously alter nature!

משל למת הדבר דומה

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך ולביתך וכו' (כו-יא)

משל: When **R' Schneur Zalman ZT"l of Liadi** began to disseminate his teachings, many young men flocked to him and became his ardent followers, despite the prevailing opposition to the chasidic movement. They found that “chassidism” injected a new vitality and joy in serving *Hashem* that was lacking in “establishment” Judaism. Among the newly converted *chassidim* were two sons of a leading *Torah* scholar of the time.

One day, they approached the Baal HaTanya with a dilemma that had been on their minds for some time: should

they attempt to win over their father to the chasidic approach to serving *Hashem*, as they had found it spiritually fulfilling, or is he perhaps too set in his ways to change his lifestyle.

“Tell me,” asked the *Rebbe*, “does your eminent father perform *mitzvos* with joy?”

“Every year,” related one of the sons in reply, “when we finish building our *sukkah*, our father climbs onto a bench and kisses every piece of the *schach*.”

“In that case,” said the Baal HaTanya, “don't worry - he's fine just the way he is!”

ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנדתי היום לה' אלקיך וגו' (כו-ג)

On the *posuk*, “*You shall come to the priest who will be in those days*,” Rashi quotes the cryptic words of the *Sifri*: “*You have only the priest in your days, however he is*.”

In preparation for the construction of his renowned *Yeshivah*, *Chachmei Lublin*, the famed **Lubliner Rav, R' Meir Shapiro ZT"l** traveled to Lithuania to visit many of the *Gedolim* there and attain their advice and blessings. He arrived in Radin, home of the **Chofetz Chaim ZT"l**, and the two spent a memorable *Shabbos* together.

Shabbos morning, after davening *Shacharis*, the old sage and the young *Rebbe* sat down at a table prepared for *Kiddush*. They refreshed themselves with wine and cake, and the Chofetz Chaim in his weak, low voice bade R' Meir, “Say something now, for the people assembled here.”

“I came here to listen,” replied R' Meir humbly, hoping to hear words of *Torah* from the great sage.

“But I am weak and ill,” was the *Tzaddik's* soft reply. “I cannot give any proper talk.”

Half-turning with a smile to the audience, R' Meir had his own rejoinder ready. “When a man would bring his *bikkurim* (first-fruits) to the *Bais HaMikdash*, the *Torah* instructs him, ‘*Then you shall come to the kohen who will be there in those days*.’ In the *Sifri*, *Rav Yose HaGalilee* finds the wording puzzling: Would it occur to you to come to someone who is not in your time?” In Rashi we find the Sage's answer in its clearest form: “*You have only the kohen in your time*” - as he is - whatever his limitations! So, I have come here, to the prime *kohen* of our time, because, as the prophet *Malachi* said (כ"ג), “*The lips of a kohen will keep knowledge, and let Torah be sought from his mouth*.”

It is told that old and feeble as he was, the Chofetz Chaim was so taken by this brilliant reflection, that he mustered his strength and voiced a brief bit of original, insightful *Torah* thinking that was suitable to the occasion.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

רצון

As we come ever closer to *Rosh Hashana*, we read *Parshas Ki Savo*, in which we are confronted by a long list of terrible curses that will come to one who neglects his obligations as a *Torah* Jew. Is *Hashem* trying to scare us into doing *Teshuva*? *Teshuva* out of fear is certainly commendable - but it is not the highest form of *Teshuva*. The **Kotzker Rebbe ZT"l** explains: “*Because you did not serve Hashem Your G-d, out of happiness*.” To understand the deeper message of these words we must insert a comma before the word “B'SIMCHA.” Now it reads: “*Because you did not serve Hashem, Your G-d, HAPPILY!*” In other words you were perfectly happy NOT to serve *Hashem* properly! You knew that there were things that needed correction, you knew that you need to put more effort into your spiritual growth, but you pushed it off and continued on your merry way, doing what is easy and comfortable for you.

The Kotzker is telling us that more than *Hashem* wants to scare us, He wants us to WAKE UP and realize that the first step in the *Teshuva* process is RATZON. We have to CARE. We have to WANT to grow and change and inculcate all the beautiful messages of *Yiras Shamayim* and *Ahavas Hashem*. If we are perfectly complacent and satisfied with our level of *Avodas Hashem*, or lack thereof, then we will automatically bring upon ourselves curses. The first thing we must do is make sure that our hearts are in the right place, because if we do that, we have set the *Teshuva* process into motion and we will receive many heavenly blessings and assistance to continue on the wondrous and SIMCHA-*dika* path of *Teshuva*.

TORAH GEMS

כן ישיש ה' עליכם להאבד אתכם ולהשמד אתכם ונסרתם מעל הדמוה אשר אתה בא שמה לשתתה (כה-ט)

In *Sefer Devarim*, *Moshe Rabbeinu* was preparing a new generation to enter Israel. At the end of his life, he left them a testament. He repeated many of the *Torah's* teachings, including the Ten Commandments. And then, in *Parshas Ki Savo*, the people entered a covenant. There were blessings and many curses given, and they were warned that if they would not act properly in the Land, their blessings would turn into curses. Rashi (at the beginning of *Nitzavim*) says that when the people heard all those curses, they said, “Moshe, we are going to be broken and crushed.” Moshe answered, “Do not be afraid. Your sufferings will make you stronger. They will be the cause of your survival.” The Jewish people survive not in spite of suffering, but because of suffering.

R' Simcha Wasserman ZT"l writes that every Jew has a function. In spite of all the inconveniences of being a Jew, we still say each morning, “Thank You, *Hashem*, for choosing us from all other nations.” We have one thing in common with the secular Jew: The anti-Semites hate us both equally. The tragedy of the secular Jew, however, is that he feels that he has been picked out to be hated and persecuted - he is paying the price - but he doesn't know what he's getting for it. We pay the price, but we know that in the end it's worth it.

The Jewish people are compared to sand on the seashore. When one digs a hole in the sand on the seashore, in a short time it fills up. Likewise, no matter how big a hole our enemies will dig into the Jewish people, eventually it will fill up. But *Hashem* needs us as partners to build up the nation.

After the mourning of the ninth of Av, we read on each of the next seven *Shabbosos* a *haftarah* of consolation. Each one tells us that *Hashem* will console us. Immediately after the mourning, the *Torah* wants to build us up again. We have to live, and we have to build. The seven *haftaros* of consolation tell us that what has happened is not destruction. It is plowing. It's all plowing and sowing for the great plant of *Moshiach*.

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHILOM

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב (כה-טו)

דרגת יציאת

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב (כה-טו)

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead